

Bogár László: (SZD)ESZtelenség

2013 december 05. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

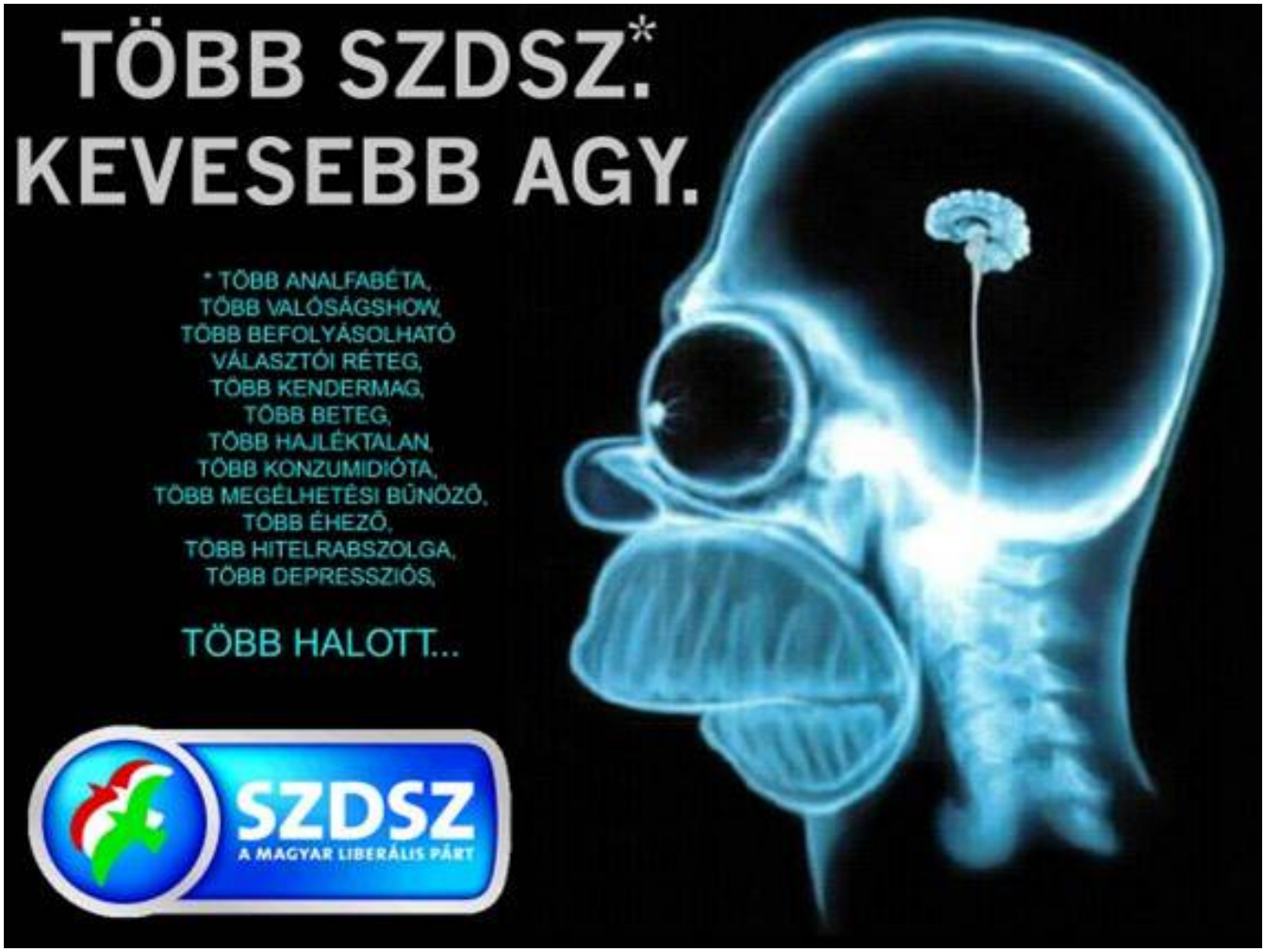
Mérték

Negyed századdal ezel?tt alakult politikai párttá a Szabad Kezdeményezések Hálózata nev? mozgalom, vagyis létrejött az SZDSZ, amelynek most éppen a végleges intézményes felszámolása zajlik.

A párt a „semmib?l” hihetetlenül rövid id? alatt vált ismert és elismert, tehát igen népszer? szervez?déssé, és

ebben a hálózati szervez?dés minden el?nyét gátlástalan terjeszkedésre használta fel. Az alábbiakban azokat a legf?bb „toposzokat” elemzem, amelyek ennek a hálózatnak az elképeszt? sikerességét megalapozták.

Ezek felsorolásszer?en a következ?k: mindenekel?tt a harcos „antikommunizmus” és ehhez szorosan kapcsolódva 1956 és f?ként a Nagy Imre-kultusz totális kisajátítása. A radikális államellenesség, a „szabadság” univerzális kultusza, ehhez kapcsolódva pedig az „emberi jogok” magasztalása (persze a közösségi jogok rovására).

És végül, de nem utolsósorban a környezetvédelmi és szociális „érzékenység”, ez utóbbi f?ként a „szegényekhez” kapcsolódóan. Minden peremhelyzet? csoport „felkarolása” a homoszexuálisoktól a cigányokon át a fogyatékkal él?kig és a hajléktalanokig. Íme, a hamis „csinált szabadság” enciklopédikus pontosságú panorámája és legf?képpen a magabiztos ígéret: „Tudjuk, merjük, tesszük!”

Ha megpróbálnánk feltárni, hogy az a több mint egymillió ember, aki 1990-ben rájuk szavazott, mivel indokolná ezt a végzetes tévedését, akkor els? helyre mindenképpen az SZDSZ harcos és lehengerl?, mindent túlharsogó antikommunizmusa kerülne. Ez a siker két okból is bizarr. Egyfel?l azért, mert a „kommunizmus” akkor már legalább két évtizede Magyarországon volt a leginkább elviselhet?, és nem igazán látszott mindent elsöpr? indulat ellene. A másik és történetfilozófiai mélyszerkezetét tekintve sokkal fontosabb ok az, hogy a „kommunista” létkarakterének megértése csak akkor lehetséges, ha figyelembe vesszük, hogy a jakobinus, a bolsevik és napjaink neoliberális „globálnyikja” valójában ugyanennek, a saját állítása szerint „nem létez?” pusztító világer?nek egy-egy történelmi alakváltozatát testesíti meg. Ebbe a kontextusba ágyazva különösen megrendít? tény, hogy a magyar társadalom dönt? többsége képtelen volt átlátni, hogy a „kommunista” csupán jelentéktelen epizódja mindannak, amit a globális történelmi világhatalom igen hosszú ideje már megjelenít. Ez is azt mutatja, hogy milyen professzionálisan m?ködik az a manipulatív mechanizmus, amelyet ez a világer? felépített és üzemeltet.

Mivel a rendszerváltás egyik dönt? fontosságú legitimációs talapzatát 1956, pontosabban az ötvenhatos forradalom „eszméivel” való azonosulás képezte, érthet?, hogy a politikai küzdelem ötvenhatért, pontosabban 1956 eszmei örökségének kisajátításáért zajlott – és zajlik ma is. Tekintettel arra, hogy a Nagy Imre körül csoportosuló, vagyis Nagy Imrét felépít? és m?ködtet? er?k szinte kivétel nélkül a globális világer? legkiválóbb ügynökei voltak, nem ütközött különösebb nehézségbe ötvenhat kisajátítása. Az SZDSZ a legnagyobb pusztítást azzal vitte végbe, hogy sikeresen mosta be a köztudatba vagy inkább „köztudatlanságba”, hogy az „állam a legrosszabb tulajdonos”. Ezt segítette az 1989-es washingtoni konszenzus, amely egy globális államellenes összeesküvés volt, hisz a megállapodás lényegét pontosan visszatükröz? hármas jelszó – „liberalizálj, deregulálj, privatizálj” – a nemzetállamok intézményes felszámolásának legbrutálisabb eszközét jelentette.

A Világbank, a WTO, a hitelmin?sít?k és a nagy auditáló cégek jelentették a globális figyelmeztet?, fegyelmez? hatalmat, a globális média pedig a hamis tematizációs és értelmez? komplexumként a véleményhatalmi diktatúra zavartalan gyakorlását alapozta meg. Magyarországi sikerességének oka nemcsak abban keresend?, hogy nálunk volt a leggátlástalanabb és egyben a legcinikusabb, hanem abban, hogy itt volt a legtudatlanabb és felkészületlenebb a társadalom, és leginkább kollaboráns a lokális társadalmi, gazdasági, politikai elit.

És végül az utolsó nagy blokkja az SZDSZ politikai sikerességének a „szabadság” univerzális kultusza. Az „emberi jogok” apoteózisa, a környezettudatosság és a szociális érzékenység, a peremhelyzet? társadalmi csoportok megsegítése.

Aligha csodálkozhatunk azon, hogy kezdetben mindez elképeszt? er?vel hatott a magyar társadalomra. A dolog azért tragikomikus, mert ma már többé-kevésbé mindenki számára világossá vált, hogy éppen Magyarországot az SZDSZ segítségével kifosztó világhatalom az a szuperstruktúra, amely ezeket a peremhelyzeteket folyamatosan és b?vítetten újratermeli. Hogy aztán érzékeny lelk? jogvéd?ként cinikusan röhögve, farizeusképpel hullajtson krokodilkönnyeket az éppen általa nyomorúságba lökött páriákért. Illetve ahol csak lehet, éppen reménytelen (általa reménytelenné tett) helyzetüket kihasználva, hamis öntudattal radikalizálva, fegyverként vezesse ?ket a megmaradt magyarság ellen. A most kimúló SZDSZ „primer tumor” tehát huszonöt évvel a megalakulása után eddigi formájában ugyan megsz?nik létezni, de a számtalan „áttét” a társadalom szövetrendszerének legkülönböz?bb mez?iben tovább él, és bár talán rejtettebben ugyan, de éppen ezért veszélyesebb formában továbbra is kifejti romboló hatását. A sokoldalú és részletes elemzés azért lenne nagyon fontos, mert ha ez a pusztítás már nem is tehet? meg nem történtté, de alapos „rátanulással” talán elejét vehetnénk hasonló tragédiák kialakulásának.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

Ajánló